

25ste zondag door het jaar

Lc. 16, 1-13

Broeders en zusters in Christus, we vragen ons allemaal wel eens vertwijfeld af waarom er zoveel oorlog is in de wereld en veel volken er maar niet in slagen om in vrede met elkaar te leven. Verreweg de meeste oorlogen, zo niet alle, ontstaan naar mijn mening om economische redenen. Als het gaat om gebied, dan kunnen etnische spanningen een oorzaak zijn, maar vrijwel altijd gaat het ook om natuurlijke rijkdommen die er in de grond zitten, niet in de laatste plaats olie en gas of zeldzame metalen.

Oorlog en vrede, ook binnen de grenzen van een land, hebben naar mijn mening dus alles te maken met hoe we met onze aardse goederen omgaan, en vooral hoe we ze verdelen. De profeet Amos heeft daar een duidelijke mening over (daarom is hij een van mijn lievelingspropheten). Hij fulmineert tegen de rijken, die al op sabbat op het puntje van hun stoel zitten om de armen te bedriegen, om mensen te verkopen voor een paar schoenen. Er is niet veel verbeeldingskracht voor nodig om parallellen te zien in onze wereld, en niet alleen in de z.g. Derde Wereld, maar ook in Nederland. Het aantal louche BV-tjes schijnt bijna nergens in Europa zo groot te zijn als in Nederland, met goedvinden van de rechtse partijen. En denk aan Groningen, waar economisch gewin door de regering en het bedrijfsleven belangrijker gevonden wordt dan de veiligheid van de mensen. En dan zwijg ik nog maar over de financiële sector, waar het binnenharken van zo groot mogelijke winsten tot norm is verheven. Amos sabelt die graaicultuur neer, en volkomen terecht.

Evenals de profeet Amos staat Lucas erom bekend, dat hij begaan is met het lot van de zwaksten in de samenleving. Mede daarom heeft hij een aantal uitspraken van Jezus op papier gezet die we zojuist hoorden. Voor Jezus is er niets verkeerd aan geld en aardse goederen als zodanig. We hebben die gewoon nodig. Hij benadrukt echter dat we er op een rechtvaardige manier mee moeten leren omgaan. En dat begint al in het klein; in onze eigen portemonnee. Hoe gaan wij om met ons geld? Juist in een geldeconomie als de onze is dat een vraag die we dagelijks zouden moeten overwegen. Want, zegt Jezus: Wie in het kleine niet betrouwbaar is, kan dat al helemaal niet zijn in het grote. En wie zichzelf in dienst stelt van het geld, in plaats van het geld in dienst te stellen voor het welzijn van mensen, die maakt van het geld een mammon, d.w.z. een geldduivel.

Ik adviseer u om de lezingen van vandaag nog eens over te lezen voordat u op 29 oktober gaat stemmen!

Ten slotte dit: niet alleen de vrede in de wereld hangt samen met economische rechtvaardigheid, maar ook de vrede in ons eigen hart. Wanneer we almaar meer bezit blijven najagen, en dat geldt zowel individueel en als samenleving, betekent dat dat we nooit tevreden zijn, d.w.z. nooit echt in vrede zijn. Het woord 'tevreden' omvat niet toevallig het woord 'vrede'. Wanneer we wel

tevreden zijn, dat wil zeggen ons niet tot elke prijs vastklampen aan bezit, dan komt ons hart tot rust. Tot vrede. De wereldvrede begint uiteindelijk in het binnenste van ons hart. Amen.

Jan van de Laar, pastor